

fra de fleste af deres, som jeg i tidligere Spørgsmaal og i mange Aar er gaaet sammen med. Jeg har med Opmærksomhed fulgt Diskussionen haade igaar og i Dag, og jeg tilstaar, at jeg, da jeg kom igaar, var i Tvivl om, hvad jeg skulde gjøre. Ærede Medlemmer kunne jo godt forstaa, at det, naar saa mange af Vns Venner træde op, som de her gjøre, med deres Mening, er noget Egent at have en fra dem afvigende Mening; men under Diskussionen maa jeg tilstaa, at jeg yderligere er bleven bestyrket i den Tanke, at det er rigtigt at give min Stemme for een Indkomstskat, idet jeg ikke har kunnet blive overbevist ved de Grunde, som mine Venner have fremført for derrs Paastand. Spørgsmaalet staar ganske simpelt for mig saaledes: om vi ville give den høitærede Finantsminister Ret til at realisere Papirer af Reserveconden for at opnaa Fyldestgjørelse af den Lov, som fordrer Fyldestgjørelse i næste Finantsaar, eller om vi ville give ham den af ham forlangte Million i rene, kontante Penge. Det er mig ikke muligt at se Spørgsmaalet anderledes. Dette vil altsaa med andre Ord sige: om vi ville give Ministeren Lov til, — hvad han ikke ønsker og ikke vil; thi han har rent ud sagt, at han i saa Tilfælde gaar sin Vej, og saa faae vi en anden Finantsminister, — at realisere Papirer til et saadant Beløb, eller om vi skulle give ham kontante Penge. Saa vil jeg hellere betale de kontante Penge i Modsetning til det ærede Medlem for Vraesto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som sagde, at det altsaa var det Samme for de mindre Bemidlede, enten man betalte af Reserveconden, eller man betalte kontant. Nei, det er ikke det Samme; thi Midlerne i Reserveconden tilhøre samtlige Statterdere i Landet, ogsaa de smaa, men Indkomstskatten rammer de mere Bemidlede, og under alle Omstændigheder ikke den fattige, og dette er for mig Hovedgrunden til at stemme for en Indkomstskat. Nu siger man vel: Ja, dersom man kunde faae Rettelse paa andre Punkter — og Ingen ønsker mere end jeg en saadan Rettelse — saa vilde man stemme for en Indkomstskat; men jeg er enig med dem, der i Dag have udtalt, at der, hvis vi bevilge disse

Penge, vil komme en saadan Overflod, tilstede i Statskassen — jeg tror dog, ikke, den bliver saa meget stor, men det skulde dog glæde mig om den blev det, — at det forekommer mig, at vi have rykket det Maal nærmere at kunne vente at faae Afløsning paa andre Skatter, som vi Alle ere enige om bør affaases. Gjøre vi det derimod ikke, ere vi dette Maal fjernere. Men hvorom Alting er, saa er det dog vist, at den nuværende Finantsminister — det siger jeg til hans Ros, uagtet jeg desværre saa mange Gange har maattet beklage ikke at kunne være enig med ham — hovedsagelig har Vren for, at disse Regler for en Indkomstskat ligge for, saaledes som de gjøre det. Det er den nuværende høitagtede Finantsministers Fortjeneste, at han dengang gif imod sin Venner og hjalp os til at faae disse Regler, som de nu foreligge. Naar man nu sætter saa megen Pris paa dem, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) sagde, at han gjorde, saa forekommer det mig dog mindre taknemmeligt nu at gaae mod den Mand, der som Folkethingsmand hjalp os til at faae dem vedtagne og nu staar overfor os som Finantsminister og forlanger, at vi skulle handle efter disse Regler. Dette er en meget væsentlig Bevæggrund for mig til at stemme for denne Indkomstskat. Det forekommer mig ikke rigtigt, at man, naar man maa erkende, at denne Mand dog har hjulpet os saa betydeligt med disse Regler, da ikke ogsaa vil hjælpe ham som Finantsminister til at lade disse Regler komme til Virksomhed. Endelig skal jeg bemærke, at det ikke var mig muligt at forstaa den Sætning af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, at disse Regler vilde rystes i deres Grundvold. (Modsigelse af Berg.) Ja, maaffe det var et andet Udtryk, han brugte, men jeg tror dog, at dette var Meningen. Han kaldte den et Bolværk mod en Strømning, som maaffe kunde komme tilstede ved de næste Valg, med andre Ord: hvis der næste Gang kommer et Flertal tilstede imod det nuværende Flertal, vi have, vil det have vækket vor Stilling, naar vi have brugt disse Regler op i Aar. Det er umuligt for mig at fatte dette; thi jeg indser ikke rettere, end at den Majoritet, som maatte komme til-